

[Socialministeren.]

kasse kommet i den situation, at kassen ikke opfylder betingelserne for at opnå tilskud som vanskeligt stillet kasse for regnskabsåret 1956-57, en situation, der som tidligere sagt er en konsekvens af de mangler, der klæber ved den nugældende lov. Da hertil kommer, at kassen har haft en ret betydelig ledighed i denne vinter, vil kassen ikke være i stand til at opfylde sine vedtægtsmæssige forpligtelser, medmindre kassen får dette tilskud udbetalt. For at klare understøttelsesudgifterne har kassen allerede måttet trække en meget betydelig del af tilskuddet til driften i indeværende regnskabsår, altså af det tilskud, som normalt først skulle komme til udbetaling i finansåret 1958-59, og kassens likviditetsproblem vil ikke kunne klares ved yderligere udbetaling af forskud.

På denne baggrund har regeringen fundet det nødvendigt at foreslå, at bestemmelsen i arbejdsløshedslovens § 13, stk. 5 b, ændres ved nedsættelse af den dernævnte procentsats, 3,5, til 3. Men regeringen har også i høj grad taget i betragtning, at der i samme forslag, som skal give adgang for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse til dette særlige tilskud, er indeholdt regler, som fremover udelukker, at en tilsvarende situation som den, der har foreligget for arbejdsmændene det sidste par år, kan opstå.

Denne nyordning får virkning første gang for regnskabsåret 1958-59. For det år, vi nu er i, 1957-58, gælder de gamle tilskudsregler.

Det kan ikke på indeværende tidspunkt beregnes, om Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i 1957-58 vil blive berettiget til tilskud som vanskeligt stillet kasse, men det vil være realistisk at regne med, at den ikke gør det. Regeringen har derfor fundet, at man lige så godt nu — i forbindelse med nyordningens gennemførelse — kan gøre rent bord under den gamle ordning og også for 1957-58 skaffe hjemmel til afvigelse fra 3,5 pct. grænsen. Herved må også erindres, at vi er godt på vej mod slutningen af 1957-58. Nogen mulighed for spekulation i kontingentnedsættelse som følge af, at en sådan afvigelse gennemføres nu, foreligger derfor ikke.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 2, at den nævnte nedsættelse af procent-

satsen bliver gældende for såvel 1956-57 som for 1957-58.

Om virkningerne af denne nedsættelse skal jeg henvise til underbilaget til kommissionens skrivelse af 14. december 1957, der er trykt som bilag til lovforslaget. Det fremgår heraf, at en nedsættelse af den nævnte procentsats fra 3,5 til 3 for 1956-57 vil bevirke, at 8 arbejdsløsheds-kasser bliver berettiget til tilskud som vanskeligt stillet kasse. Tilskuddet vil for disse 8 kasser andrage 37,2 mill. kr., hvoraf tilskuddet til Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse udgør 35,5 mill. kr. Til kasser, der allerede er berettiget til tilskud som vanskeligt stillet kasse, udgør tilskuddet 2,9 mill. kr., således at det samlede tilskud efter ændringen vil andrage 40,1 mill. kr. På finansloven for indeværende finansår er der som tilskud til vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser budgetteret en udgift på 46,8 mill. kr., og jeg understreger, at der således ikke bevillingsmæssigt bliver tale om et ekstra tilskud.

Lovforslaget indeholder endnu en midlertidig bestemmelse, idet det i § 3 er foreslået, at der gives arbejdsløsheds-kasserne hjemmel til at yde langvarigt ledige medlemmer, det vil her sige medlemmer, som har været afkontrolleret som ledige i mindst 90 dage i tiden 1. oktober 1957-31. marts 1958, en ekstraordinær hjælp på 100 kr. til forsørgere og 65 kr. til andre forsikrede.

I sidste folketingsår blev der ved lov af 30. marts 1957 givet adgang til ydelse af en ekstraordinær hjælp til langvarigt ledige, og det er fundet rimeligt og påkrævet, at der også i år ydes en tilsvarende ekstraordinær hjælp til medlemmer, der er ramt af særlig langvarig arbejdsløshed her i vinterhalvåret, hvor ledigheden tegner til at blive høj. Ledighedsprocenten i december 1957 steg således til 16,03 i forhold til 13,65 i december 1956.

Ligesom tilfældet var i fjor, foreslås det, at der stilles et beløb på 5 mill. kr. til rådighed for socialministeriet til fordeling mellem vanskeligt stillede kasser, hvis økonomi ellers ikke ville tillade dem at afholde udgiften ved den ekstraordinære hjælp.

Til slut vil jeg gerne understrege, at spørgsmålet om de vanskeligt stillede kassers økonomiske forhold nu — efter i ad-